

Baráti Kristóf Kossuth- és
Liszt Ferenc-díjas hegedű-
művész

Baráti Kristóf

A jelenlét ereje

 Szöveg: Weisz Teodóra

 Fotó: Muray Gábor

ANYASÁG. MI AZ ELSŐ MEGFOGALMAZÓDÓ GONDOLAT?

A feltétel nélküli szeretet jut eszembe elsőként. Az édesanyánkhöz fűz mindnyájunkat a legszorosabb, legalapvetőbb kapcsolat, mindjárt utána az édesapa jön. A következő gondolatom már messzebb vezet: határozottan hiszek a hagyományos családmodellben, a gyerek kiegyensúlyozott fejlődéséhez hozzátartozik az anyai és apai jelenlét, amit otthon lát, meghatározza, hogyan tud majd felnőve férfiként, nőként létezni, és a későbbi kapcsolataira is nagy hatással van. Ma erős a zaj a család fogalma körül, de bajnak tartanám, ha nem lehetne kimondani: a minta alapvetően fontos.

HEGEDŰMŰVÉSZ ÉDESANYA, AKI EGYBEN AZ ELSŐ TANÁRA VOLT A VILÁGHÍRŰ HEGEDŰMŰVÉSSZÉ ÉRŐ FIÚNAK. KICSODA Ő, KÁKONYI BORBÁLA?

Elsősorban a pedagógust emelném ki a személyiségéből. Az alapkarakteréből adódik, hogy a kisgyerekekkel nagyon természetesen és fantasztikusan tud bánni. Még ma is tanít, pedig már nyugdíjba mehetett volna, de marasztalják a tanítványai és a zeneiskola vezetése is. Amikor Dél-Amerikában éltünk, a zenekari munkája mellett is mindig tanított. Az egyik első róla őrzött képem, ahogyan a kicsiket tanítja, aztán persze meghatározó pillanat volt, amikor neki köszönhetően én is elkezdtem hegedülni. A kapcsolatunk mindig harmonikus volt, így mindkettőnket megviselt, amikor tizenkét évesen hazaköltöztem Venezuelából, hogy itthon folytassam a tanulmányaimat. Rettenetesen nehéz volt számára az elengedés, de akkor úgy tűnt, a zenei kibontakozásom miatt erre szükség van. A korai elszakadás nyilván nem volt optimális, mégsem okozott törést a kapcsolatunkban.

NÉHÁNY HÓNAPJA ISMÉT EGY ÉDESANYA KÖZELÉBEN ÉL, MEGÉRKEZETT AZ ELSŐ GYERMEK A CSALÁDJUKBA. KÖNNYEN BELETALÁLTAK AZ ÚJ SZEREPEKBE?

Igazán büszke vagyok a feleségemre. Látom, ahogyan anyaként is igyekszik maximálisan teljesíteni. Persze mindketten tudjuk, hogy a tökéletesség ebben az élethelyzetben sem érhető el, de talán a legkoppánósabban most értjük meg, hogy semmi sem kiszámítható egészen, hiába igyekszünk mindent a lehető legjobban előkészíteni. Intenzív tanulási folyamat, ahogyan házaspárként egymásnak a megtanulása is. Megragadt egy gondolat, amit egyszer olvastam: a szüleink példája által válunk mi magunk is szülővé, és amikor az embernek gyermeke születik, újraéli a gyermekkorát, és akár meg is tudja gyógyítani azt, ami akkor kevésbé működött, rendezheti a szüleihez való viszonyát is. Mindketten nagyon vártuk a szülővé válást, és a fárasztóbb pillanatokban is ott bujkál, hogy ezt mérhetetlenül élvezzük és szeretjük.

EGY TAVALYI INTERJÚBAN ÚGY FOGALMAZOTT, SZERETNÉ MAJD ÖSSZHANGBAN TARTANI A MŰVÉSZI ELFOGLALTSÁGÁT ÉS A CSALÁDI ÉLETET. SIKERÜL?

Jó lesz majd, ha végre túl leszünk a járványhelyzeten, viszont a mi életünkben megadja a lehetőséget, hogy folyamatosan jelen legyek a kislányom első hónapjainak megismételhetetlen időszakában. Hogy később mennyit sikerül majd itthon lennem? Ha az ember szeretne a családjával több időt – több minőségi időt – tölteni és esetleg kevesebbet koncertezni, kevesebbet utazni, elhatározás és szervezés kérdése leginkább. Zenészként persze két-három évre előre kell gondolkodnom. Hiszek abban, hogy az összhang megteremthető, és csak rajtunk, rajtam múlik. ■